

Elżbieta Choińska

Straszyn, pow. Gdańsk. Stanowisko 3

Informator Archeologiczny : badania 7, 157

1973

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

STRASZYN, pow. Gdańsk
Stanowisko 3

Muzeum Archeologiczne
w Gdańsku

Badania prowadziła mgr Elżbieta Chofińska.
Finansował WKZ w Gdańsku. Pierwszy sezon
badań. Osada z I-II w. n.e. oraz zniszczo-
na warstwa wczesnośredniowieczna.

Stanowisko położone jest nad północnym profilem tzirowni, po lewej stronie drogi Gdańsk-Starogard. Zostało ono już w dużej mierze zniszczone na skutek eksploatacji piasku.

Wykop założono wzdłuż profilu, na odcinku o długości 20 i szerokości od 1,5 - 6 m.

W humusie występowały ślady osadnictwa wczesnośredniowiecznego, w postaci luźnej ceramiki.

Ponież odsłonięto 8 rozwieczonych palenisk kamiennych, zagłębiających się w piaszczystym żbżu. Z materiału ruchomego odkryto nieliczną ceramikę, paciork bursztynowy, haczyk do wędki i kilka zwierzęcych zębów trzonowych.

Wstępne rozpoznanie stratygrafii i rozplanowania przestrzennego palenisk oraz wyniki badań powierzchniowych pozwalają przypuszczać, że osada obejmuje około 40 arów. Wobec tego wstrzymano dalszą eksplorację w ramach prac ratowniczych, przy skromnych środkach finansowych wychodząc z założenia, że na stanowisku tym winny być prowadzone szerokopłaszczyznowe badania stacjonarne.

STRZYŻEW, pow. Sochaczew

Zespół Badań nad Polskim Średniowieczem
Uniwersytetu Warszawskiego i
Politechniki Warszawskiej

Badania prowadził dr Andrzej Kempisty.
Finansował Zakład Badań Polskiego Średniowiecza UW. Trzeci sezon badań. Kurhan i płaskie cmentarzysko od schyłku okresu halstańskiego do okresu rzymskiego.

Kontynuowano badania głównie w południowo-wschodniej ćwiartce kurhanu i - w mniejszym stopniu - w ćwiartce północno-zachodniej. Nadal obserwowano ten sam układ warstw, jaki stwierdzono w latach poprzednich: I - warstwa nasypu nowożytnego, II - warstwa ziemi ornej, III - nasyp starożytny, IV - piaszczysty cielec. Na obiekty grobowe natrafiono poniżej warstwy III. Były one wkopane w warstwę IV. Odkryto dwa groby kultury grobów klozowych i jeden należący do kultury grobów jamowych. Z dwóch pierwszych na uwagę zasługuje zwłaszcza grób C/13, który obok jamy zawierającej kloz, a pod nim - na bruku i w obwarowaniu kamiennym - słucone naczynia, posiadał jamę przygrobową, wypełnioną spalenizną